

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
ul. [REDACTED]
[REDACTED]
Sygn. akt O/OSD/5/2008

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]
z dnia 16 lipca [REDACTED] roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]
w składzie:

Jolanta Styszyńska – przewodniczący

Agnieszka Matwiejczuk – sędzia

Eliza Nahajowska - Miłosz – sędzia sprawozdawca

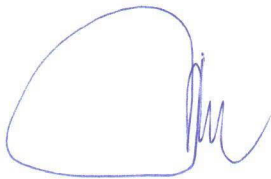
przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Żanety Chusteckiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 lipca [REDACTED] r. zażalenia z dnia 25 lutego [REDACTED] r. skarżącej [REDACTED] na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] z dnia 18 lutego [REDACTED] r. o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec radcy prawnego [REDACTED] wpisanej na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDACTED]

na podstawie art. 329 § 1 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych

postanawia:

1. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] z dnia 18 lutego [REDACTED] r., sygn. akt [REDACTED] o odmowie wszczęcia dochodzenia;
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDACTED]

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 lutego [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinary Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi Zofii Rębacz przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] prowadzącej Kancelarię Radcy Prawnego w [REDAKTOWANO]. Skarżąca [REDAKTOWANO] zarzuciła radcy prawnemu [REDAKTOWANO] – pełnomocnikowi z urzędu, iż "nie prowadziła mojej sprawy nr sygn. akt. [REDAKTOWANO] z dn. 22.10. [REDAKTOWANO] r. zgodnie z wymogami Sądu" oraz że "powinna wnieść wniosek do wierzyciela [REDAKTOWANO] o wydanie tytułu wykonawczego z dn. 14 listopada 2005 r. tego nie uczyniła, a Sąd wymaga od dłużnika aby dłużnik, czy pełnomocnik dokonał żądania tytułu wykonawczego z Sądu który wydał taki wyrok lub od wierzyciela, tego nie dokonał pełnomocnik".

W ramach czynności sprawdzających przeprowadzonych w dniu 7 lutego [REDAKTOWANO] r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego tj. przesłuchania skarżącej w charakterze świadka, skarżąca wskazała, iż zarzuty zawarte w skardze oparta o treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] w sprawie o sygn. akt: [REDAKTOWANO]

Odmawiając wszczęcia dochodzenia Rzecznik wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że zarzuty zawarte w skardze Pani [REDAKTOWANO] nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Radca prawny [REDAKTOWANO] prawidłowo sporządziła i wniosła apelację w imieniu skarżącej od wyroku Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] wydanego w dniu 12 marca [REDAKTOWANO] r. w sprawie o sygn. [REDAKTOWANO]. Prawidłowo również pouczyła skarżącą, iż od wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] z dnia 23 sierpnia [REDAKTOWANO] r. wydanego w ramach rozpoznania ww. apelacji, nie przysługuje już dalszy środek odwoławczy w postaci skargi kasacyjnej, ze względu na niską wartość przedmiotu sporu. Dodatkowo Rzecznik Dyscyplinary wskazał, iż bezzasadne są zarzuty skarżącej wobec osoby radcy prawnego [REDAKTOWANO] która jej zdaniem winna postąpić tak jak zostało opisane na stronie 2 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 23 sierpnia [REDAKTOWANO] r. tj. przed wytoczeniem powództwa przeciwegzekucyjnego zażądać od wierzyciela zwrotu tytułu wykonawczego i umorzenia egzekucji. Twierdzenia bowiem zawarte w ww. uzasadnieniu Sądu Okręgowego były jedynie stanowiskiem wierzyciela, które Sąd Okręgowy przytoczył przedstawiając stan faktyczny sprawy o sygn. [REDAKTOWANO]

Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego, cytując w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego zawierający żądanie skierowane do wierzyciela o zwrot tytułu wykonawczego i umorzenie egzekucji był poglądem wierzyciela przedstawionym w odpowiedzi na pozew i w żadnym razie nie był to pogląd Sądu Okręgowego

Zażalenie od powyższego postanowienia wniosła skarżąca pismem z dnia 25 lutego [REDAKTOWANO]. Z treści ww. pisma oznaczonego jako „zażalenie” i wniesionego po doręczeniu skarżącej postanowienia, nie wynikało, czy skarżąca odwołuje się od ww. postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO]. Skarżąca bowiem nie podniosła żadnych zarzutów do ustaleń i treści zaskarżonego postanowienia, a jedynie prosiła Okręgowy Sąd Dyscyplinary o "umorzenie egzekucji komorniczej" i o "umorzenie tytułu wykonawczego", opisując swoje sprawy sądowe i egzekucyjne. Wobec powyższego skarżąca została pismem z dnia 3 marca [REDAKTOWANO] r. wezwana przez Rzecznika Dyscyplinarnego do wskazania w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, czy pismo z dnia 25 lutego [REDAKTOWANO] należy traktować jako zażalenie na przedmiotowe postanowienie. Wyżej wyznaczony termin minął bezskutecznie.

Rozpoznając odwołanie Skarżącej od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowy Sąd Dyscyplinary przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] stwierdził, co następuje:

Przed wszystkim podnieść należy, iż przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest kwestia ewentualnego naruszenia przez radcę prawnego przy wykonywaniu obowiązków zawodowych przepisów powszechnie obowiązującego prawa bądź Zasad Etyki Radcy Prawnego, a nie kwestie związane z zasadnością rozstrzygnięć wydawanych w niniejszej sprawie przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] czy Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANO]. Po

przeanalizowaniu zgromadzonych w niniejszej sprawie dokumentów i dogłębnym ustaleniu stanu faktycznego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, iż zarzuty zawarte w zażaleniu Pani [REDAKTOWANE] na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] są bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Okoliczności i zarzuty powoływane przez Skarżącą w piśmie z dnia 25 lutego [REDAKTOWANE] r. zatytułowanym "zażalenie" nie dotyczą w żadnej mierze osoby radcy prawnego [REDAKTOWANE] a stanowią jedynie opis spraw sądowych i egzekucyjnych skarżącej [REDAKTOWANE] w których zapadały orzeczenia rozbieżne z oczekiwaniami i wyobrażeniami skarżącej.

dowód: zażalenie skarżącej z dnia 25 lutego [REDAKTOWANE]

Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych nie ma kompetencji do rozstrzygnięcia w sprawach sądowych lub egzekucyjnych skarżącej, a tym bardziej nie ma uprawnień do umarzania toczących się wobec skarżącej egzekucji komorniczych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdza, że Rzecznik Dyscyplinarny po zbadaniu okoliczności sprawy dokonał prawidłowych ustaleń i ocen faktycznych i prawnych. W tym zakresie Sąd Dyscyplinarny bez zastrzeżeń przyjmuje je za swoje własne. W szczególności, OSD w całości podziela pogląd wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie nie potwierdził istnienia okoliczności świadczących o tym, że radca prawny [REDAKTOWANE] nieprawidłowo reprezentowała skarżącą [REDAKTOWANE] jako jej pełnomocnik wyznaczony z urzędu. Zarzuty wobec radcy prawnego oparte o sformułowania zawarte na stronie 2 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] z dnia 23 sierpnia [REDAKTOWANE] są jedynie przytoczeniem argumentów zgłaszanych przez wierzyciela skarżącej i pozostają bez związku dla praw [REDAKTOWANE] w zakresie wytoczonego powództwa przeciwegzekucyjnego. Sąd zwraca uwagę, że niewykonanie czynności, o których mowa w cytacie w żadnym stopniu nie miało wpływu na sytuację procesową skarżącej i żadnego wpływu na rozstrzygnięcie sądu w tym zakresie, co znalazło wyraz w odstąpieniu sądu od obciążania skarżącej kosztami procesu pomimo, że była stroną, która w całości proces przegrała.

dowód: - skarga Pani [REDAKTOWANE] z dnia 26 listopada [REDAKTOWANE] (k. 2)
 - pismo skarżącej z dnia 26 listopada [REDAKTOWANE] (k. 3)
 - protokół z przesłuchania skarżącej z dnia 7 lutego [REDAKTOWANE] (k. 17 - 18)
 - kopia wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] Wydziału II Cywilnego Odwoławczego z dnia 23 sierpnia [REDAKTOWANE] wraz z jego uzasadnieniem (k. 19 - 29)

Nadto Sąd Dyscyplinarny zauważa, iż radca prawny [REDAKTOWANE] w postępowaniu zarówno przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] w sprawie o sygn. [REDAKTOWANE] jak i przed Sądem Okręgowym w [REDAKTOWANE] w sprawie o sygn. [REDAKTOWANE] wykonała wszelkie obowiązki wynikające z obowiązujących Zasad Etyki Radcy Prawnego, jak również z przepisów ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r., Nr 123, poz. 1059 ze zm.). Jak wynika z treści apelacji wniesionej przez radcę prawnego w imieniu skarżącej, od wyroku Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 12 marca [REDAKTOWANE] r. oraz z treści uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] z dnia 23 sierpnia [REDAKTOWANE] r., radca prawny [REDAKTOWANE] podniosła w imieniu [REDAKTOWANE] wszelkie znane jej okoliczności, które mogłyby uzasadnić roszczenie skarżącej w postępowaniu przeciwegzekucyjnym. Radca prawny [REDAKTOWANE] prawidłowo również w ocenie Sądu Dyscyplinarnego pouczyła i wyjaśniła skarżącą, że od niekorzystnego wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] z dnia 23 sierpnia [REDAKTOWANE] wydanego w ramach rozpoznania ww. apelacji nie przysługuje już dalszy środek odwoławczy w postaci skargi kasacyjnej, ze względu na niską wartość przedmiotu sporu.

dowód: - kopia apelacji wniesionej przez r. pr. [REDAKTOWANE] w imieniu skarżącej z dnia 23 kwietnia [REDAKTOWANE] (k. 31 - 33)
 - kopia wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] Wydziału II Cywilnego Odwoławczego z dnia 23 sierpnia [REDAKTOWANE] sygn. ak [REDAKTOWANE] wraz z jego uzasadnieniem (k. 19 - 29)

- pismo r. pr. [redacted] z dnia 13 listopada [redacted] (k. 6)
- pismo r.pr. [redacted] z dnia 16 października [redacted] (k. 7)
- kopia postanowienia Sądu Okręgowego w [redacted] Wydziału II Cywilnego Odwoławczego z dnia 22 października [redacted] wraz z uzasadnieniem (k. 9 - 11)

Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela również stanowisko i ustalenia Sądu Okręgowego w [redacted] Wydziału II Cywilnego Odwoławczego, a zawarte w uzasadnieniu wyroku tegoż Sądu z dnia 23 sierpnia [redacted] iż skarżąca w wyżej wskazanym postępowaniu sądowym okazała się mało wiarygodna dla Sądu Okręgowego w [redacted]. Twierdzenia i okoliczności podnoszone bowiem przez skarżącą w ww. postępowaniu sądowym, wzajemnie sobie przeczyły, zaś skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie spłaty pożyczek zaciągniętych od [redacted].

dowód: - kopia wyroku Sądu Okręgowego w [redacted] Wydziału II Cywilnego Odwoławczego z dnia 23 sierpnia [redacted] z jego uzasadnieniem (k. 19 - 29)

Podkreślić nadto należy, iż zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r., Nr 123 poz. 1059 ze zm.) radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Nadto zgodnie z art. 4 Zasad Etyki Radców Prawnych, radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z obowiązującymi przepisami, według najlepszej woli i wiedzy, uczciwie, rzeczowo, z należytą starannością. W niniejszym postępowaniu uznać należy, iż radca prawny [redacted] wypełniła wszystkie obowiązki nałożone na nią przez ustawę o radcach prawnych oraz Zasady Etyki Radców Prawnych. Zatem nie można stwierdzić, że radca prawny [redacted] w niniejszym postępowaniu działała z naruszeniem przepisów ww. ustawy oraz Zasad Etyki Radców Prawnych.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie OSD w niniejszym postępowaniu nie doszło do popełnienia czynu zarzucanego przez skarżącą, wobec czego za zasadne należy uznać zaskarżone postanowienie odmawiające wszczęcia dochodzenia, w oparciu o art. 17 par. 1 pkt 1 K.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r., Nr 123 poz. 1059 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak na wstępie.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje na nie stronom prawo wniesienia odwołania.